

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 14.

Mødet udsat kl. 12.34.

Mødet genoptaget kl. 14.

Forhandlingen genoptoges.

Udenrigsministeren (Guldberg):

Jeg vil gerne først sige, at jeg er kommet til det resultat, at den drøftelse og de indlæg, der har været, på ganske god måde har belyst en del af de væsentlige problemer, der kan være, og som jeg også håber jeg har bidraget til at belyse i mit indledende indlæg her. Jeg skal derfor også indskrænke mig nu til nogle ganske få bemærkninger.

Det første, jeg gerne vil sige, er, at med hensyn til den ene af de konkrete sager, der har været drøftet så meget, nemlig budget-sagen, er det fra flere sider markeret enten som noget positivt eller som en skuffelse, at der ikke direkte i min redegørelse var tale om egentlige indrømmelser. Jeg har stadig væk den opfattelse, og jeg vil gerne gentage den, at når sådanne sager bliver rejst i markedsudvalget eller andetsteds og der bliver fremsat en påstand eller en formodning om, at der skulle være begået en fejl, at så mener jeg ikke, det i de fleste af disse tilfælde er muligt at svare med det samme, at det er der helt sikkert ikke. Hvis man ikke kan det, bliver man nødt til at svare på en anden måde, nemlig ved at sige, at man formoder, at sagen er i orden, men at man gerne vil undersøge, om den er det. Det skulle selvfølgelig nødvendigvis føre til den misforståelse, at det så betyder, at man nærmest venter, at den ikke er i orden.

Jeg synes, at indlæggene om denne sag viser, at der på forskellige punkter har været forskellige opfattelser af også det faktiske forløb, og det kan godt give anledning til nogle misforståelser. På ét punkt har jeg, synes jeg, ikke mindst under debatten fået en meget klar vejledning om, hvori en af misforståelserne består, og det begynder sådan set at gøre handlingsforløbet lidt mere forståeligt. Jeg indrømmer da, at det somme tider har været svært for mig at følge det.

Jeg tror, at en af misforståelserne har været, at selve spørgsmålet om at få denne sag om en EF-observatør sat på dagsordenen i FN af nogle er blevet opfattet som en beslutning, der ikke var truffet, og som man skulle tage stilling til. Jeg vil da gerne sige, at hvis man opfatter det på den måde, og hvis jeg så havde fået at vide, som jeg fik at vide den 13., at der var en risiko for, at et flertal var imod, så ville jeg aldrig have povet at gå ind for sagen, før jeg vidste, hvad flertallet ville. Det lægger jeg meget vægt på, fordi jeg mener, det er den korrekte optræden. Noget af misforståelsen skyldes måske, at nogle har haft den opfattelse, at sådan var situationen, men det var den altså ikke, for sagen var sat på dagsordenen og sagen altså ekspederet fra EF's side. Det må betragtes som en handling, en beslutning, og derfor er den danske minister, der i givet fald skulle gå imod dette, i en anden situation end den, han normalt vil være i, når man fra markedsudvalgets side siger: den sag dér er vi imod, eller: her må du hellere vente med at binde dig, for vi vil lige have lov at tage stilling til det. Man er i en anden situation, man er i den situation, at man skal vide, om man under pålæg fra et flertal i folketinget skal søge at ændre en disposition, der allerede er truffet. Det er klart, at det er en helt anden procedure. Den ville i dette tilfælde naturligvis forudsætte, at jeg kunne sige, at der var et flertal, der forlangte det, og også at jeg kunne risikere, at dette flertal ville give sig udtryk i, at den danske regering ville føle sig forpligtet til at stemme imod i FN, hvis sagen ikke blev taget af dagsordenen, og dermed åbne for, at sagen kunne blive diskuteret overhovedet i et Rådsmøde, uanset om de andre lande enten hævdede, at den var endeligt afgjort, eller at den aldeles ikke hørte hjemme i et Rådsmøde. Det var sådan nogenlunde det svar, jeg fik ved mødet med mine kolleger i New York, efter at vi havde besluttet os til at forsøge at finde en måde at undgå, at den blev gennemført på. Det var nogenlunde det svar, jeg mødte. Nu har udviklingen ligesom taget den side af sagen væk, men jeg siger det her, fordi jeg gerne vil bidrage til — jeg mener, det er meget væsentligt — at vi får et godt samarbejds-klima i markedsudvalget, og derfor vil jeg også meget gerne bidrage til, hvis jeg kan, at forsøge ligesom at forklare, hvor der kan være noget, som er